

V začetku je Bog ustvaril nebo in zemljo ... Tema je bila nad globinami in duh božji je vel nad vodami ... Bog je rekel: »Bodi svetloba!« In bila je svetloba ... Bog je rekel: »Zberejo naj se vode, ki so pod nebom, na enem kraju in naj se prikaže kopno.« ... Nato je Bog rekel: »Naj požene zemlja zelenino, bilje, ki rodi seme, in drevje, ki rodi sad po svoji vrsti.« ... Bog je rekel: »Naj bodo luči na nebesnem obloku.« ... In Bog je ustvaril velike morske živali in vsa živa gibajoča se bitja ... Bog je rekel: »Naredimo človeka po svoji podobi, nam sličnega; naj gospoduje ribam morja in pticam neba, živini in vsem zverem zemlje...«

In glej, bilo je prav dobro.

Ko je ustvaril vse, kar je bilo ustvarjenega, je duha ustvarjalnosti vdihnil človeku in mu naložil nadaljevati, kar je začel in kakor je začel. »*Glej, bilo naj bi dobro,*« je Bog menda rekel Adamu onega prvega dne drugega tedna, ko je ta prvič zgrabil *kelo* in *fangl*, da se mu Eva ne prehladi na dežju, napovedanem za prihodnji teden. In, glej, ko se je Bog čez par tisoč let razgledoval po svetu, se ni mogel načuditi stolpnicam Manhattna, praškim mostovom, džamijam Edirne, neskončnim avtocestam, hiškam Štanjela, bunkasti zgradbi v Krškem, očem prijetno ograjeni Ljubljani, brzečim vozilom, utripajočim reklamam ... Resnično, vsaka nova generacija Adamovih prapravnukov je s prejšnjo tekmovala v izvirnosti in iznajdljivosti. Saj ne, da bi bil zadovoljen z vsem, kar je ugledal. Njegovo stvarstvo je v vsem služilo človeku, človekovo pa je bilo sem ter tja tudi malo zavoženo. A to je, že zaradi Adamovih poštenih

namenov, pač dobrohotno odpustil.

Ob prihajajočem letu Boga Očeta – Stvarnika, smo, tako kot v začetku Bog, ustvarili svet, ga obložili z mahom in poselili z ovčkami. In kot Adamovi potomci iztesali še drugo, kar se zdi potrebno za življenje. Zahvaljujemo se draveljskim obrtnikom, ki so nas radodarno oskrbovali z materialom. Samemu Bogu pri stvarjenju ni uspelo porabiti toliko lesa in žarnic kot nam!

In ne pozabite najpomembnejšega – imenitne stavbe jaslic so prazne, samo kaka žarnica je v njih. Tramvaj vozi kar tako, brez potnikov, ki bi vstopali na postajah in tudi elektrarna je samo dekoracija. Naj vam stolpnice in avtoceste ne zakrijejo pogleda; le okrasu in udobju služijo! O, nikar! Svet, še tako moderen, je prazen, če v njem ne biva Bog. Zato se je vendar rodil, prišel je zato, da dopolni stvarstvo. Zato, da njegove jaslice ne bi bile prazne.

Poln Božič vam želimo *vaši jasličarji*.